

Voorwoord

Geweldig dat je mijn boek nu in handen hebt! Dat betekent dat je geïnteresseerd bent in mijn autisme en mijn ervaringen daarmee. Mocht je jezelf liever willen vermaken met een spannende thriller of een zwijmelende roman, dan kun je dit boek beter aan iemand anders cadeau doen. Dit boek bevat enkel en alleen mijn levensverhaal uit een van de moeilijkste, maar ook leerzaamste periode uit mijn leven.

Met mijn verhaal (over de periode 2019 t/m 2021) hoop ik je een klein inkijkje te geven in mijn worstelingen met autisme, want dat is het, iedere dag weer. Daarbij wil ik benadrukken dat autisme bij ieder persoon verschillend is, ondanks dat er ook veel overeenkomsten zijn.

Daarnaast wil ik vermelden dat ik niet alles zo precies heb kunnen opschrijven als het daadwerkelijk heeft plaatsgevonden. Maar de gebeurtenissen en situaties die ik beschreven heb zijn daarop wel gebaseerd en komen daarmee overeen. Ik heb alles zo goed en duidelijk als mogelijk proberen te verwoorden vanuit mijn perspectief. Echter zijn de personages in mijn boek wel volledig verzonnen.

Als laatste wil ik iedereen bedanken die mij geholpen heeft met het schrijven van dit boek, waaronder mijn begeleidster van Botsbegeleiding, mijn psychologe, ouders en proeflezers. Julie zijn toppers!

Ik wens je veel plezier met het lezen van mijn verhaal.

Iris Wiltink

Mei 2019

1

Ik staar naar de sleutel in mijn hand, een gek gevoel borrelt op in mijn buik. Het is een combinatie van spanning en opwindning. Deze sleutel behoort tot het appartement dat vanaf nu van mij is. Mijn eigen plek! *Wie had dat gedacht...* Ik was nota bene zesde bij de loting en bij de bezichtiging waren er nog twee andere kandidaten aanwezig geweest die erg geïnteresseerd leken. Hierdoor had ik me er al bij neergelegd dat ik dit appartement toch niet zou krijgen, echter hadden de andere potentiële huurders ervan afgezien en was ik uiteindelijk de gelukkige.

Ik steek de sleutel in het slot van mijn knalrode voordeur en ga mijn appartement op de eerste verdieping naar binnen. Geamuseerd kijk ik mijn smalle, donkere hal rond. Hier kan ik wel iets moois van maken.

Mijn vader komt achter mij aan naar binnen en sluit de voordeur achter zich dicht. Hij reikt met zijn hand naar de lichtknop, maar er gebeurt niets.

Logisch... er hangt natuurlijk nog geen lamp aan het plafond.

'Nou, daar zijn we dan,' glimlacht hij naar mij.

Ik lach nerveus terug. *Het gaat nu dus echt gebeuren.*

Mijn lang gekoesterde wens wordt eindelijk vervuld. Ik kan het nog niet helemaal bevatten. Op hoeveel woningen heb ik wel niet gereageerd? Misschien wel duizenden? Nooit gedacht dat het ineens allemaal zo snel zou gaan en eerlijk gezegd had ik verwacht dat ik voorlopig niet aan de beurt zou zijn. De woningen zijn schaars en de kans om iets te krijgen is klein, vooral voor jonge mensen die vaak afhankelijk zijn van lotingen.

Als ik mijn woonkamer binnenloop, word ik verblind door het felle zonlicht dat op mijn grote keukenramen schijnt. Ik knipper een paar keer met mijn ogen totdat de vlekken zijn verdwenen.

Mijn vader zet zijn kluskoffer neer op de vinylvloer die ik overgenomen heb van de vorige bewoonster. 'Wat heb jij een mazzel gehad, meid.'

Ik knik en zie de trotse blik in mijn vaders ogen. Zelf ben ik ook trots, heel erg trots zelfs. Door mijn autisme had ik nooit verwacht dat ik zelfstandig zou kunnen gaan wonen. Samen met mijn begeleidster heb ik hier dan ook langdurig voor geoefend: zo heb ik leren koken, wassen, schoonmaken enzovoorts. Geen enkele huishoudelijke taak is hierbij overgeslagen, we hebben alles uitgebreid geoefend. Natuurlijk zal in het begin niet alles gelijk goed gaan en daarom krijg ik ook één keer in de week ambulante begeleiding.

Mijn vader haalt twee rollen schuurpapier uit zijn kluskoffer, 'zullen we dan maar beginnen?'

'Is goed,' ik pak een rol schuurpapier aan. 'Waar beginnen we?'

'In de slaapkamer?' vraagt mijn vader. Hij begint al wat grijze haartjes te krijgen bij zijn slapen. Al mag dat ook wel, hij is al in de zestig.

We lopen mijn kleine slaapkamer in met aan een kant een schuin plafond. Aan de straatkant zit een raam dat uitkijkt op de basisschool tegenover mijn appartement. Ik begin daar met het schuren van de muur, mijn vader begint aan de andere kant van mijn slaapkamer.

De muren zitten vol met kuilen, bobbels en gaten. Dat gaat nog een hele klus worden. Aan de ene kant vind ik dat niet erg, zo kan ik een beetje aan het idee wennen. Tegelijkertijd zou ik hier zo snel mogelijk in willen trekken, nu het zo dichtbij is.

'Zal ik de radio even aanzetten?' mijn vader haalt zijn mobiel uit zijn broekzak. 'Wel zo gezellig, vind je niet?'

De radio aan... op welke zender? Terwijl de vraag nog in mijn hoofd ronddwaalt word ik uit mijn gedachten gehaald door de stem van Suzan. Het lied "*Als het avond is*" galmt door mijn slaapkamer. Ik weet niet of ik de radio liever aan of uit heb, het geeft extra prikkels, maar zorgt ook voor wat afleiding.

Stof dwarrelt op de grond als ik een stukje behang afscheur dat nog aan de muur zit vastgeplakt. Ik vind het maar een vervelend klusje om te doen. Helaas moet dit nu eenmaal gebeuren voordat mijn vader en ik aan de leukere dingen kunnen beginnen. Het afwerken en inrichten, daar heb ik pas echt zin in.

'Ik heb deze muur klaar,' schreeuwt mijn vader boven de muziek uit. 'Ik ga nu even plamuren. Roep maar als jij klaar bent dan doe ik die daarna.'

'Hè, nu al?' verbaasd kijk ik naar mijn vader.

'Deze muur is van gips, jij hebt de buitenmuur.'

'Aha... vandaar.'

Mijn vader haalt zijn plamuurmes tevoorschijn, pakt een tube plamuur uit zijn kluskoffer en knijpt deze boven het plamuurmes uit. De dikke, witte substantie die uit de tube komt doet me denken aan tandpasta.

Wanneer mijn vader de witte substantie over het gat in de muur uitstrijkt ziet het er allemaal zo simpel uit. Ik zou dat dus echt niet kunnen, dan krijg ik een grote dikke klodder in plaats van een strakke muur en heb ik vervolgens nog meer werk om de muur weer glad te schuren. Nee, dat plamuren laat ik mooi aan mijn vader over, hij is daar veel handiger in.